

[Ole Donner]

vognmænd, og der ligger rent faktisk det i det, at så besluttede Aalborg Byråd, at man kun vil forhandle med DSB. Et byråd besluttede altså – hvordan man så end kan gøre det – at DSB skulle være hovedaktionær, og så skulle nogle af vinderne skaffe pengene til det. Man besluttede i hvert fald, at der ingen grund var til at forhandle med andre end DSB; det gjorde man så, selv om der rent faktisk var private bud, der lå højere end det, som DSB skal give, og der er endda stillet bankgaranti for, at beløbet er til stede.

Så glæder jeg mig også til at høre trafikministerens svar på det spørgsmål, som hr. Aagaard stillede, for hr. Helge Mortensens udtalelse i sin tid var en fornuftig udtalelse – det er sjældent, jeg roser trafikministeren – men jeg mener, at det var en yderst fornuftig indstilling, trafikministeren gav udtryk for i sit brev af 7. februar til Landsforeningen af Danmarks Bilruter.

Så vil jeg også gerne spørge trafikministeren, hvad ministerens kommentar er til, at Nordjyllands Trafikselskabs materiel er vurderet af Nordjyllands Trafikselskab til ca. 35 mio. kr. og nu sælges til en værdi af 17 mio. kr. Det kunne jeg godt tænke mig at vide lidt om.

Min sidste opfordring skal så være, at ministeren trækker dette aktstykke tilbage, for jeg mener, at det er så tyndt, at det i hvert fald burde trækkes tilbage. Hvis ministeren ikke vil, håber jeg, at formanden for Trafikudvalget giver udvalget lejlighed til at stille de spørgsmål, der skal stilles, inden man går videre med sagens behandling.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Så vidt jeg er orienteret, er det med baggrund i EU's regler, at der skal være de omtalte vandtætte skotter mellem de forskellige afdelinger inden for trafiksektoren. Men hvis det er så nemt bare at få penge fra staten, så man kan underbyde alle andre, fatter jeg ikke, at DSB virkelig har mistet nogle ruter til andre; det har de jo.

For en måneds tid siden fik jeg oplyst, at DSB ved at gå ind i licitationer har fået 20 ruter. De kunne jo have fået dem alle sammen, hvis pengene bare fossede over i DSB's busdivisioner. Det er jo det, de ikke gør. Alle er da

indstillet på – selv DSB – ikke at gå ud og få nogle gevaldige øretæver, fordi de bruger skattepenge til at gå ind i en licitation, som der er nogen der kan sætte en finger på; det ville da være komplet tåbeligt, hvis de gjorde det. Derfor mener jeg, at det siger sig selv, at man ikke gør det; det andet ville i hvert fald være tåbeligt.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Hvis hr. Tommy Dinesen har ret i, at der skal være vandtætte skotter, må hr. Tommy Dinesen også give mig ret i, at så har DSB ikke mulighed for at gå ind i disse licitationer, for alle ved jo, at der ikke er vandtætte skotter, for der er muligheder for at flytte penge.

Hvis hr. Tommy Dinesen virkelig tror, at DSB ikke vil opføre sig mærkeligt i denne sammenhæng, skulle det være en ny stil, som jeg ikke har fået nogen underretning om. For når man ser, hvordan DSB, jeg vil nærmest bruge udtrykket sviner med pengene og flytter dem fuldstændig ukontrollabelt fra det ene til det andet, kan jeg ikke se andet, end at der også vil være mulighed for, at de vil gøre det i præcis sådan et tilfælde, som vi taler om her.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Den største sag, hvor DSB har svinet med pengene, var i forbindelse med salget af »Peder Paars« og »Niels Klim« og købet af »Ask« og »Urd«, og det var Fremskridtspartiet med til.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Det er helt rigtigt, hr. Tommy Dinesen. Og også i den sag kom der ukorrekte oplysninger fra DSB, for de regnestykker, som man kom med, og som viste, hvor god en forretning det ville være at sælge disse skibe, passede hverken her eller dér. Det ved jeg godt at hr. Tommy Dinesen gjorde opmærksom på dengang, og da burde vi måske have lyttet mere til hr. Tommy Dinesen end til DSB.

Vi er efterfølgende blevet klogere, sådan at vi pr. definition ved, at når DSB kommer med noget, skal det kontrolleres meget grundigt.